

द्विज

अमरीष उवाच ।

“कीदृशाय प्रदातयं महादानं द्विजातये ।
विदुषे वा निराधारे साचारेऽविदुषे सुने ॥
एतन्मे सर्वमाख्याहि यथातथं द्विजोत्तम ॥
उत्तारयति संयज्ञ हातारं दानमेव हि ॥

वशिष्ठ उवाच ।

जात्या कुलेन वृत्तेन स्वाध्यायेन श्रुतेन च ।
एभिर्युक्तो हि यस्मिहेतुं नित्यं स द्विज उच्यते ॥
न जातिर्न कुलं राजन् । न स्वाध्यायः श्रुतं न च ।
कारणानि द्विजस्य वृत्तमेव तु कारणम् ॥”

इति वद्विपुराणे प्रेतोपाख्याननामाध्यायः ॥
चत्त्रियः । वैश्वः । इति मेदिनी । जे, १० ॥
(यथा, याज्ञवल्क्ये । १ । ३६ ।

“मातुर्येद्ये जायन्ते द्वितीयं मौञ्जवन्वनात् ।
ब्राह्मणचत्त्रियविश्वस्तस्मादेते द्विजाः स्मृताः ॥”
दन्तः । (यथा,—
“न श्विला द्विजैर्भवेत् ॥” इति शरके सूत्र-
स्थानेऽध्याये ॥) अञ्जनः । स पश्चिर्धर्म-
स्यादिः । इत्यमरः । ३ । ३ । ३० ॥ (यथा,
रघुः । १२ । २२ ।

“रेन्निः किल नखैस्तस्या विद्दार क्तनौ द्विजः ॥”
तुमुवृत्तः । इति राजनिर्घण्टः । द्विजाति, त्रि ॥

द्विजकुत्सितः, पुं, (द्विजानां द्विजेषु वा कुत्सितः ।
द्विजानां तद्वत्त्वनिषेधात् तथात्वम् ।) श्लेश-
न्तकद्वयः । इति राजनिर्घण्टः शब्दमाला च ॥

द्विजदासः, पुं, (द्विजानां दासः ।) शूद्रः । इति
राजनिर्घण्टः । द्विजानां दासे, त्रि ॥

द्विजन्मा, [न] पुं, (द्वे जन्मनी यस्य ।) ब्राह्मणः ।
(यथा, देवीभागवते । ५ । ५ । ३ ।

“यतीनां भूषणं ज्ञानं सन्तोषो हि द्विजन्मान् ॥”
दन्तः । पक्षी । इति शब्दरत्नावली ॥ चत्त्रियः ।
वैश्वः । त्रि, द्विवारणम्युक्तः । (इत्याभ्यां जाय-
मानः । यथा, ऋग्वेदे । १ । १४० । २ ।

“अभिविजन्मा त्रिष्टयमव्यते ।
संवत्सरे वाटये जग्धमीपुनः ॥”
“इत्याभारथीभ्यां जायमानत्वात् यद्वा मघने-
नाधानदंस्तारेण चोत्पन्नत्वात् द्विजन्मत्वम् ॥”
इति तद्वाक्ये सायनः ॥)

द्विजपतिः, पुं, (द्विजानां पतिः ।) चन्द्रः । इति
त्रिकाण्डशेषः ॥ (यथा, देवीभागवते । १ । ११ । २६ ।

“क्रूराणि चैवमादीनि भाषणानि दृष्टव्यतेः ।
शुक्ला द्विजपतिः शीघ्रं निर्गतं सदानाद्वहिः ॥”

द्विजप्रपा, स्त्री, (द्विजानां पश्चिर्धा प्रपा ।)
आलवालम् । तत्पर्यायः । तल्लम् २ विल्लम् २
तल्लम् ४ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

द्विजप्रिया, स्त्री, (द्विजानां यास्मिन्नास्यमादीनां
प्रिया ।) सोमलता । इति राजनिर्घण्टः ॥

द्विजस्य प्रियवस्तुनि, त्रि ॥
द्विजवन्दुः, पुं, (द्विजस्य वन्दुरिव ।) अत्राञ्जयः
स भट्टदैवशादिः । यथा,—

“स्त्रीशूद्रद्विजवन्दूनां त्रयो न श्रुतिगोचरा ॥”
इति स्मृतिः ॥

द्विजास्य

द्विजशुभः, पुं, (आत्मानं द्विजं ब्रूते इति । ब्रू + कः ।
ब्राह्मणशुभः । स च जातिमात्रोपजीवी ब्राह्मणः ।
इति हेमचन्द्रः । ३ । ५१६ ॥ यथा,—
“सममब्राह्मणे दानं द्विगुणं ब्राह्मणशुभे ।
अधीते श्रतसाहस्रमननं वेदपारगे ॥”
इति स्मृतिः ॥

द्विजराजः, पुं, (द्विजानां राजा । “राजाहः-
सखिभ्यश्च ॥” ५ । ४ । ६ । इति टप् ।) चन्द्रः ।
(यथा, देवीभागवते । १ । ११ । ७२ ।

“द्विजराजस्तु तच्छ्रुत्वा भृगोर्वचनमद्भुतम् ।
दहावतत्प्रियां भार्यां गुरोर्गर्भवतीं शुभाम् ॥”
कर्पूरः । इत्यमरः ॥ अनन्तः । गरुडः । इति
मेदिनी । जे, ३२ ॥

द्विजलिङ्गी, [न] पुं, (द्विजस्य लिङ्गं चिह्नमस्य-
स्येति । इतिः ।) चत्त्रियः । इति त्रिकाण्ड-
शेषः ॥ ब्राह्मणवैश्वधारिणि, त्रि ॥ (यथा,
मनुः । ६ । २२४ ।

“द्वृतं समाह्वयश्चैव यः कुर्यात् कारयेत् वा ।
तान् सर्वान् घातयेद्राजा शूद्राश्च द्विज-
लिङ्गिनः ॥”

द्विजव्रजः, पुं, (द्विजस्य दन्तस्य व्रजः ।) दन्तावुदः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

द्विजशमः, पुं, (द्विजेः शमः ।) राजमायः । इति
शब्दचन्द्रिका ॥ वरवटी इति भाषा ॥

द्विजसेवकः, पुं, (द्विजानां सेवकः ।) शूद्रः । इति
शब्दरत्नावली ॥ त्रिवर्षसेवाकर्तारि, त्रि ॥

द्विजा, स्त्री, (द्विजायते इति । जन् + डः । टाप् ।)
रेखकानामगन्धद्रवम् । इत्यमरः । २ । ४ । २० ॥
(अस्याः पर्यायो यथा,—

“रेखका राजपुत्री च नन्दिनी कपिला द्विजा ।
भस्मगन्वा पाण्डुपत्नी स्मृता कौन्ती हरिश्चका ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)
भाग्यौ । इति मेदिनी । जे, १० ॥ पालङ्गी इति
शब्दचन्द्रिका ॥

द्विजाङ्गी, स्त्री, (द्विजस्य पश्चिञ्चोङ्गमिव अङ्गं
यस्याः । डीप् ।) कटुका । इति राजनिर्घण्टः ॥

द्विजातिः, पुं, (द्वे जाती यस्य ।) ब्राह्मणः । इत्य-
मरः । २ । ७ । ४ ॥ (यथा, महाभारते । १ ।
७४ । ३१ ।

“वेदेष्वपि वदन्तीमं मन्त्रजातं द्विजातयः ॥”
अञ्जनः । इति मेदिनी । ते, ११४ ॥ चत्त्रियः ।
वैश्वः । यथा,—

“शूद्रो द्विजातिभिर्जातो न भूमेर्भागमर्हति ।”
इति स्मृतिः ॥
(यथा च मनुः । १० । ४ ।

“ब्राह्मणः चत्त्रियो वैश्वस्तयो वर्णा द्विजातयः ।
चतुर्थे एकजातिस्तु शूद्रो नास्ति तु पञ्चमः ॥”

द्विजायनी, स्त्री, (द्विजः अय्यते ज्ञायतेऽनयेति ।
अय + करणे लुट् । स्त्रियां डीप् ।) यज्ञोप-
वीतम् । इति शब्दरत्नावली ॥

द्विजास्यः, पुं, (द्विजानां पश्चिञ्चामालयः ।) कोट-
रम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥ द्विजानां रक्षक ॥

द्वितीया

द्विजिङ्गः, पुं, (द्वे जिङ्गे यस्य ।) सर्पः । (अथ
पर्यायो यथा वैदिकरत्नमालायाम् ।

“याहृषाश्रीविषः सर्पो द्विजिङ्गोऽहिः सरीसृपः ।
चक्षुःश्रवा इन्द्रशूको गूढपातुपन्नगोरगाः ॥”
सूचकः । इत्यमरः । ३ । ३ । १३३ ॥ (यथा,
माघे । १ । ६३ ।

“परस्य मर्माविधसृज्भूतां जिङ्गं
द्विजिङ्गतादोषमजिङ्गामिमिः ॥”

खजः । इति मेदिनी । वे, १२ ॥ पौरः ।
दुःसाध्यः । इति शब्दरत्नावली ॥ (रोग-
विशेषः । यथा, सुश्रुते निदानस्थाने १४ अध्याये ।

“त्रयो द्विजिङ्गः खलु रोग एष
विवर्ण्येदागतपाकमेतम् ॥”

त्रि, द्विजिङ्गाविश्रिटः । यथा, महाभारते ।
१ । ३४ । २४ ।

“द्विजिङ्गाश्च कृताः सर्पां गरुडेन महात्मना ॥”
द्विजोत्तमः, पुं, (द्विजेषु उत्तमः ।) ब्राह्मणः ।

इति हलायुधः ॥ (यथा, मनुः । २ । ४६ ।
“भवत्पूर्वम् चरेद्भैक्षसुपनीतो द्विजोत्तमः ॥”

द्विट्, [च] पुं, (द्वेटीति । द्वि + क्त्विप् ।) शत्रुः ।
इत्यमरः । २ । ७ । ११ ॥ (यथा, महाभारते ।
४ । १६ । ७ ।

“तस्मिन् जीवति पापिष्ठे सेनावाहे मम द्विषि ।
तन् कर्मे क्षतवत्यद्य कथं निद्रां निषेवसे ॥”
द्वेष्टरि, त्रि । (यथा, रघौ । ३ । ४५ ।

“चिलोकनाथेन सदा मखद्विष-
स्तया नियन्था ननु दिव्यचक्षुषा ॥”

द्विटः, पुं, ब्रह्मिणाया । स्वाहा । विषर्गः । इति
पितृकार्तीयतन्त्रम् । ठकारद्वयम् ।

द्वितयं, स्त्री, (द्वौ अवयवौ अथ । द्वि + “संख्याया
अवयवे तयम् ।” ५ । २ । ४२ । इति तयम् ।)

इयम् । इति हेमचन्द्रः । २ । ५० । १२ ॥
(यथा, भागवते । ५ । २२ । ४ ।

“अत ऊर्ध्वमङ्गारकोऽपि योजनलक्षद्वितय उप-
लभ्यमानस्त्रिभिरिभिः पञ्चैरेकैकशो राश्रीन्
दादशागुसुदन्ते ॥” इति लक्षणाविश्रिट्, त्रि ।
यथा, रघुः । ७ । ६० ।

“इमवानुमतां किमन्तरं
वदि वायौ द्वितयेऽपि तेऽपजाः ॥”

द्वितीयं, त्रि, (द्वयोः पूरणम् । द्वि + “द्वितीयः ।”
५ । २ । ५४ । इति तौयः ।) इयम् । इति
हेमचन्द्रः । ३ । १७७ ॥ (यथा, रघुः । २ । ४६ ।

“तथा विदुर्मां सुनयः शतक्रतुं
द्वितीयगामी न हि शब्द एष नः ॥”

द्वितीयः, पुं, (द्वयोः पूरणः । आत्मानो द्वितीयत्वादे-
वास्य तथात्वम् ।) पुत्रः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

द्वितीया, स्त्री, (द्वितीय + टाप् ।) गेहनी ।
भाष्या । इत्यमरः । २ । ६ । ५ ॥ तिथिविशेषः ।
सा चन्द्रस्य द्वितीयकलाक्रियारूपा । सुक्ष्मपक्षे २
रूपपक्षे १७ एतद्व्यवधिता । इति ज्योति-
यम् ॥ * ॥ सा च अश्विनीकुमारयोर्जन्मतिथि
यथा,—